

Đề bài:

Miêu tả một cảnh đẹp gần gũi, giản dị mà em đã thường được ngắm nhìn (góc phố nơi em ở, con đường em đi học, cánh đồng quê em...).

Bài làm

Càng sống gần gũi gắn bó với quê hương, em càng thấu hiểu và cảm nhận được vẻ đẹp giản dị của xóm làng mình được hóa thân trong từng bông hoa, nhành cỏ. Con đường em đến trường là cảnh đẹp tiêu biểu mang nét đẹp mộc mạc, dân dã ấy.

Tiết trời đang tháng ba tươi đẹp. Thật khó hình dung được có nơi nào giống thiên đường hơn con đường em đến lớp. Đó là một đoạn đường dài khoảng một cây số. Đường thẳng tắp được rải nhựa mịn màng và đến gần trường thì uốn một đường cong mềm mại dẫn vào cổng trường. Điều đặc biệt là con đường ấy nằm giữa một cánh đồng, một bên là lúa xanh rập rờn, một bên là hồ sen bát ngát. Đường cách ruộng bởi một cái dòng nhỏ dùng để dẫn nước cho đồng.

Trên đường em đi học, nửa đầu tiên của con đường, sát hai bên rìa, hoa dại mọc rậm rì nhưng rất may đó đều là những loài hoa lành: hoa trinh nữ (hay còn gọi là hoa xấu hổ đỏ), hoa ngũ sắc (tên dân gian của nó thì xấu lắm: hoa cứt lợn!), hoa me dại... Tiết trời đang là mùa xuân ấm áp, hoa thi nhau bung nở như dệt thảm hai bên đường: hoa ngũ sắc trắng dịu dàng, hoa trinh nữ hồng mơn mớn trông như những hòn bông hoa xịu êm êm, hoa me dại lan sát mặt đất lại mang một sắc vàng giòn tan như nắng... Mỗi khi làn gió lướt qua, cả cánh đồng lúa rập rờn xao động, hai tấm thảm hoa bên đường cũng rung rinh vẫy chào học sinh chúng em đến lớp, và làn nước hồ sen cũng lăn tăn gợn sóng. Bây giờ nhìn mặt ao trông vắng vậy thôi, nhưng hãy cứ nhìn những búp sen xanh nõn đầy sức sống đang nhô lên. Chúng báo trước cho một mùa hè xôn xao hoa lá. Quả thực, những ngày hè đi trên con đường này, điều thú vị nhất là nhìn những lá sen xò rộng rập rờn như cánh sóng, ngắm những bông sen tươi hồng và nhất là thưởng thức mùi hương nồng nàn của hoa sen thanh quý... Còn bây giờ, điều làm nên vẻ đẹp diệu kì cho con đường lại là những bông hoa dại nhỏ xinh kia cơ! Bước trên con đường rộng rãi, thoáng mát, thỏa sức trải tâm hồn lên những cánh lúa, bông hoa và cả những con sóng mặt hồ... lòng em thấy êm dịu lạ thường...

Đã gần đến cổng trường em, đi hết con đường hoa dại bất ngờ ta gặp những thân xoan cao vút. Đó là những cây xoan đã được trồng từ lâu ở hai bên đường. Thân xoan thẳng tắp đứng trang nghiêm giống như hai hàng quân danh dự chào đón những người học trò ngoan ngoãn, chăm chỉ. Mặt đất nơi những bác xoan đứng bồng súng lăm lăm những bông hoa tím tím trắng trắng ngỡ tưởng sao sa. Khẽ ngược mắt nhìn lên ta sẽ thấy từng chùm hoa xoan bồng bênh như đang trôi trên đầu ngọn cây. Thật giống như một bài thơ nào đó đã viết:

*“Hoa xoan tím tím
Như mây từng chùm”.*

Cứ thế bước đi, em chợt đến cổng trường từ bao giờ!

Con đường em đến trường mang một vẻ đẹp dịu dàng, thanh nhã. Hoa lá cỏ cây hai bên đường đã khiến đường đến trường bớt xa, nó khiến chúng em thấy thoải mái trong tâm hồn để bắt đầu một ngày học tập mới đầy hứng thú và hiệu quả.